Uitspraak Commissie van Beroep 2020-004 d.d. 3 februari 2020
(mr. W.J.J. Los, voorzitter, mr. S.B. van Baalen, mr. A. Bus, mr. F.R. Salomons, F.R. Valkenburg AAG RBA, leden en mr. H.C. Dobbelaar-ten Cate, secretaris)

Samenvatting

Door Consument gestelde aanvullende schade (advieskosten) als gevolg van de schending van de zorgplicht door de Bank ook in beroep onvoldoende onderbouwd. Beroep afgewezen.

Klik hier voor de uitspraak bij de Geschillencommissie

1. De procedure in beroep

1.1 Bij een op 20 januari 2019 gedateerd pro forma beroepschrift heeft Consument bij de Commissie van Beroep financiële dienstverlening (verder: Commissie van Beroep of Commissie) beroep ingesteld tegen de uitspraak van de Geschillencommissie financiële dienstverlening (verder: Geschillencommissie) van 10 december 2018 (dossiernummer [nummer], gepubliceerd onder nummer 2018-768). Bij een op 19 februari 2019 ontvangen aanvullend beroepschrift met bijlage heeft Consument de gronden van beroep geformuleerd.

1.2 De Bank heeft een op 21 maart 2019 gedateerd verweerschrift met bijlage ingediend.

1.3 De mondelinge behandeling van dit beroep heeft plaatsgehad op 17 juni 2019. Partijen zijn aldaar verschenen en hebben hun standpunt toegelicht en vragen van de Commissie van Beroep beantwoord. Consument heeft een pleitnota overgelegd. Ter zitting is besproken dat Consument binnen 14 dagen na 17 juni 2019 een urenspecificatie bij [Belastingadviesbureau] zal opvragen. Na ontvangst krijgt de Bank 14 dagen om hier op te reageren. Op 27 juni 2019 heeft Consument een specificatie gestuurd met een begeleidend schrijven. Op 8 juli 2019 heeft de Bank daarop gereageerd.

2. De procedure bij de Geschillencommissie

Voor het verloop van de procedure bij de Geschillencommissie verwijst de Commissie van Beroep naar de uitspraak van de Geschillencommissie van 10 december 2018.

3. Feiten

3.1 Partijen hebben geen klachten gericht tegen de door de Geschillencommissie vastgestelde feiten. De Commissie van Beroep gaat dan ook uit van de feiten die de Geschillencommissie heeft vermeld in de uitspraak van 10 december 2018 onder 2.1 tot en met 2.11, met een enkele niet bestreden aanvulling of aanpassing van die feiten.

3.2 Consument woont in [Naam land] en belegt op basis van een vermogensbeheer-overeenkomst met de Bank. Het beheerde vermogen van Consument is ondergebracht bij kantoor [Plaatsnaam] van de Bank.

3.3 De Bank heeft de bruto verkoopopbrengsten van de fondsen uit de portefeuille van Consument, als rentebetalingen aan de Nederlandse belastingdienst doorgegeven. Deze informatie heeft de Belastingdienst vervolgens aan de [Naam land] belastingdienst verstrekt.

3.4 Van de [Naam land] belastingdienst ontving Consument op basis van die informatie een aanslag van € 21.674,00 over het jaar 2013. Over de aanslag is tussen Consument en de [Naam land] belastingdienst een geschil ontstaan.

3.5 Consument heeft contact opgenomen met de Bank en om een toelichting gevraagd op de door de Bank aan de Belastingdienst verstrekte gegevens. De Bank heeft zich op het standpunt gesteld dat het als rente aan te merken deel van de verkoopopbrengsten van de portefeuille van Consument niet gespecificeerd kon worden.

3.6 De Bank heeft zich voorts op het standpunt gesteld dat zij conform de Europese Spaarrenterichtlijn (destijds 2003/48/EG) de gehele verkoopopbrengst uit de portefeuille als rentebetalingen aan de Belastingdienst diende op te geven.

3.7 Consument heeft zich in het geschil met de [Naam land] belastingdienst door een [Naam land] advocaat laten bijstaan. Consument heeft tevens [Belastingadviesbureau] ingeschakeld om een berekening voor de [Naam land] belastingdienst te maken. De inspanningen van de door Consumenten ingeschakelde advocaat en [Belastingadviesbureau] hebben ertoe geleid dat de [Naam land] belastingdienst de aanslag heeft verlaagd van € 21.674,00 naar € 2.285,00.

3.8 De kosten van de [Naam land] advocaat bedroegen € 10.518,34 en de kosten van [Belastingadviesbureau] bedroegen volgens opgaaf van Consument € 21.791,55.

3.9 Consument heeft de Bank aansprakelijk gesteld voor de kosten die hij in het geschil met de [Naam land] belastingdienst heeft moeten maken.

3.10 De Bank heeft de handleiding "*Gegevensaanlevering van bank- en beleggingsproducten*" van de Belastingdienst in het geding gebracht.

4. Klacht en uitspraak Geschillencommissie

4.1 Consument vordert van de Bank een bedrag van € 35.337,92, als vergoeding voor de kosten van de [Naam land] advocaat en van [Belastingadviesbureau], verhoogd met € 3.028,03 kosten ter verkrijging van schadevergoeding buiten rechte, alsmede de wettelijke rente en de kosten van het geding.

4.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslagen:
- De Bank heeft aan de [Naam land] belastingdienst onjuiste bedragen opgegeven als rente-ontvangsten. In plaats daarvan heeft de Bank de verkoopopbrengsten van effecten als renteontvangsten doorgegeven.
- De rapportage van de Bank is gebrekkig en heeft Consument genoodzaakt de hulp van specialisten in te roepen om relevante informatie voor buitenlandse belastingdiensten te achterhalen.
- De Bank heeft een onvolledige verslaggeving aan Consument verstrekt. De Bank hanteert tegenover Consument een ander rentebegrip dan zij tegenover de Belastingdienst doet.
De schade die de Bank door het aldus verwijtbaar handelen heeft veroorzaakt, dient aan Consument te worden vergoed. De schade bestaat uit de kosten die Consument heeft moeten maken om de [Naam land] belastingdienst van aanvullende informatie te voorzien.

4.3 De Bank heeft de stellingen van Consument gemotiveerd weersproken.

4.4 De Geschillencommissie heeft - kort gezegd - overwogen dat de Bank werd geconfronteerd met een wettelijke verplichting om onder de noemer 'rentebetalingen' aan de Belastingdienst opgave te doen van bedragen die ook andere voordelen omvatten dan uitgekeerde rente in de gebruikelijke betekenis van het woord en heeft daaraan gevolg gegeven, in de wetenschap dat deze opgaven aan buitenlandse belastingautoriteiten wordt doorgegeven voor zover betrekking hebbend op niet in Nederland wonende cliënten van de Bank. Als professionele dienstverlener behoorde de Bank te voorzien dat die voor andere belastingautoriteiten bestemde gegevens aldaar op een andere wijze in de belastingheffing kunnen worden betrokken dan in Nederland pleegt te geschieden, en voor de in het buitenland wonende cliënt tot een grotere belastingdruk kan leiden dan in Nederland het geval zou zijn. Naar het oordeel van de Geschillencommissie had de Bank met die wetenschap ervoor moeten zorgen dat Consument, als niet in Nederland wonende cliënt van de Bank, tijdig werd geïnformeerd omtrent de aard van de krachtens de Wet op de internationale bijstandsverlening bij de heffing van belastingen (WIB) te verstrekken gegevens en met name van de kwalificatie en samenstelling van de opgegeven bedragen. Die informatie had de Bank op een zodanig tijdstip ter beschikking van Consument behoren te stellen dat deze zich daarmee kon verweren tegen de te verwachten belastingaanslagen. De Geschillencommissie stelt vast dat de Bank Consument niet heeft voorzien van de zojuist bedoelde informatie. De Geschillencommissie heeft vervolgens de Bank veroordeeld tot vergoeding van een bedrag van € 10.518, 34, zijnde de door Consument gemaakte advocaatkosten. De door Consument gevorderde vergoeding met betrekking tot de werkzaamheden door [Belastingadviesbureau] is afgewezen, omdat de Geschillencommissie - kort gezegd - van oordeel was dat deze werkzaamheden hoe dan ook zouden moeten zijn verricht.

5. Beoordeling van het beroep

5.1 Consument klaagt er in de kern over dat de Geschillencommissie ten onrechte niet (een deel van) de vergoeding voor de kosten heeft toegewezen die het gevolg zijn van de werkzaamheden verricht door [Belastingadviesbureau]. Hij vordert dan ook in aanvulling op

het in eerste aanleg reeds toegewezen bedrag van € 10.518,34 (gemaakte advocaatkosten) een vergoeding van € 13.941,03 (zijnde ongeveer tweederde van de nota van € 21.791,55 van [Belastingadviesbureau]). Op verzoek van de Commissie van Beroep heeft Consument na de zitting specificaties van deze werkzaamheden in het geding gebracht.

5.2 De Bank voert verweer en stelt onder meer dat deze werkzaamheden van [Belastingadviesbureau] hoe dan ook verricht hadden moeten worden. Zij stelt voorts, in haar reactie op de specificaties in het geding gebracht door Consument, dat de declaraties niet op naam staan van Consument en dat deze ook overigens onvoldoende inzichtelijk zijn.

5.3 De Commissie van Beroep stelt voorop dat de enige grief van Consument ziet op de hoogte van de toegekende schadevergoeding door de Geschillencommissie en dat er geen (incidenteel) beroep is ingesteld door de Bank. Het door de Geschillencommissie vastgestelde verwijt aan de zijde van de Bank is derhalve in beroep geen discussiepunt (meer) tussen partijen.

5.4 Consument stelt dat hij meer schade heeft geleden dan de door hem gemaakte advocaatkosten, te weten de kosten met betrekking tot een deel van werkzaamheden van [Belastingadviesbureau]. Daarvan is echter niet gebleken. De in het geding gebrachte declaraties van [Belastingadviesbureau] staan volgens Consument op naam van de vader van Consument. Volgens Consument zou dat gedaan zijn op verzoek van [Belastingadvies-bureau]. Wat er verder van die niet onderbouwde uitleg zij, er is op geen enkele manier gebleken dat Consument de bedragen van deze declaraties heeft voldaan (noch aan [Belastingadviesbureau] noch overigens aan zijn vader). Alleen al om die reden is niet gebleken dat Consument de gestelde schade heeft geleden. Ook voor het overige zijn de specificaties niet toereikend. Zo wijst de Bank er terecht op dat een uurtarief ontbreekt, dat niet duidelijk is wie de werkzaamheden heeft verricht en hoeveel tijd eraan is besteed. Tot slot zijn de gegeven omschrijvingen van de werkzaamheden evenmin voldoende duidelijk, alleen al omdat [Belastingadviesbureau] kennelijk zowel voor de vader van Consument als voor Consument werkzaamheden heeft verricht, zonder dat duidelijk is tegen welk uurtarief dat is gebeurd en hoeveel tijd daarmee gemoeid is geweest.

5.5 Het beroep slaagt daarom niet. De Commissie van Beroep zal de beslissing van de Geschillencommissie bevestigen.

6. Beslissing

De Commissie van Beroep bevestigt de bestreden beslissing van de Geschillencommissie.